

vitja her, og skandinavarnir eru nógvir. At hoyra danir samráðast um, um tað loysir seg at keypa hetta ella um tað fæst eitt fimmyra biligari onkra aðra staðni er ikki sjáldsamt. Genturnar vóru í London ein dagin, og tá mottu tær einum 10. flokki úr skúlanum við Ósánni í Klaksvík. Tey ætlaðu sær eisini til Oxford.

Vit plaga at hava nógv um at vera á páskum, men hesa ferð vóru vit púra leys og langt av landi skotin. Veðrið var frálíkt, og vit settu í okkum, at nú skuldi høvið nýtast til at hyggja okkum eitt sindur um og at uppliva okkurt, sum tað ikki ber okkum til í tí dagliga. Ein vinkona dóttirina var komin at ferðast, og so kundu vit spæla turistar saman við henni.

MESSIAH Í ROYAL ALBERT HALL

Tað er gaml siður at langa friggjadag er Messiah hjá Händel á skránni í Royal Albert Hall. Kenda konsert-höllin læt upp í 1871. Árið eftir var stórverkið hjá Händel á skránni fyrstu ferð, og síðani 1878 hefur tað verið á skránni langa friggjadag á hvørjum ári, eisini døpnu krigsárin.

Kanska knýta vit stórverkið hjá Händel meiri at jólahøgtíðini enn páskun-

um, í hvussu so er verður tað oftari framført undan jólum enn undan páskum. Men boðskapurin um barnið, sum var føtt okkum, verduga lambið, sum var dripið, og profetaboðskapurin hjá Esaiaasi eru ikki minni knýttir at páskunum enn jólunum.

Undan jólum hoyrdu vit Messiah í hugnaliga, fjálga og ikki serliga stóra Sheldonian teatrinum í Oxford. Tað var frálíkt, hóast eitt sindur strevið at sita knappar triggjar tímar á bonkum uttan nakað at stuðla rygginum við. Tá hugsaði eg, um tað altíð var so, at áhoyrarnir ikki sótu serliga væl, tá hetta stórverkið var framført. Mintist ta ferðina vit hoyrdu verkið í Dómkirkjuni í Keypmannahavn, har tveir beinkir eru í hvørjum bási og tey, sum venda andlitinum móti kóri og orkestri, sita við knønum móti knønum á teimum, sum venda nakkanum móti kóri og orkestri.

Men í Royal Albert Hall var nógv pláss. 5.201 sessir eru. Henda dagin var salurin stívliga hálfvullur, og Royal Philharmonikararnir og The Royal Choral Society greiddu setningin, soleiðis sum tú roknar við, at tey, ið hava hetta sum sitt dagliga yrki, gera tað. Kom at hugsa um fyrstu ferð eg hevði nakað við Messiah at gera. Fjórðings öld er liðin síðani tá. Jógvan við Keldu hevði sett í seg, at Betesda kórið skuldi syngja Halleluah á nýggjáriinum, og hann hirsaði við kórinum, har eg var ifylla. Áráðið og treysknið hjá leiðaranum

Trafalgar Square við kendu Nelsonsúluni

var stórt, og tað eydnaði at koma iggjum. Hvussu dygdin var í framförsluni, kunnu onnur meta um. Men gleðina yvir at setningurin var greiddur, kundi eingin taka frá luttakarunum. Nógvatn er runnið í føroyska kór- og tónleikaheiminum síðani tá!

Veit ikki, um feroingar nakrantíð hava framført í Royal Albert Hall, tað hevði verið áhugavert at hoyrt, um onkur veit frá slíkum framförslum at siga. Hugsaði undir framförsluni, at sangkórið í Ebenezer vitjaði í Bretlandi á heysti í 1970. Eg visti eisini, at tey sungu í London, men aftaná havi eg frætt, at tað var ikki í hesi høllini, men í Westminster Hall, at tey sungu. Jens Guttesen og Knút Háberg vóru kórleiðarar. Ingálfrur av Reyni var millum sangararnar, og Andrew Sloan var ferðaleiðari. Tey sungu á trúboðarastevnu, sum var í London, og tey høvdu stóra nýttu av Andrew Sloan sum ferðaleiðara. Hann var hálvur bretur, kendi landið og høvuðsstaðin væl og leiddi ferðalagið við stórum myndugleika og góðum hegni.

GULLIT VAR IKKI Á TOPPINUM

Teinurin úr Oxford og til London er ikki serliga langur. Í bussi er tað góður tími inn á Victoria station, og tað er sera biligt. Bussferðslan er privat, og kappingin er óglig. Í heyst kostaði ferðaseðilin báðar vegir eini átta pund, men nú ber til at koma aftur og fram fyri tjúgu krónur!

Leygardagin í páskavíkin høvdu vit avrátt við ferojavin og Chelsea viðhaldsmannin, Allan, ið er giftur Borgarhjört Paturs-

son, sum er ættað úr Kirkjubø og er ljósmóðir ikki so langt higan, at gera ferðalag at siggja Chelsea móti Aston Villa. Lagnan vildi tað soleiðis, at hetta vóru teir báðir tapararnir í báðum semifinalunum í FA Cup kappingini frá sunnudegnum frammanundan.

Vit vóru í góðari tíð, mottu Allani á Victoria station og spákaðu teinin til Stamford Bridge. Veðrið var gott, og Allan, sum er uppvaksin í økinum, visti nógv at siga frá. Hann veit alt um Chelsea í seksti árunum, sum var besta tíðarskeiðið í sögu felagsins, og hann veit nógv um felagið yvirhøvur. Men hann heldur ikki, at Glenn Hoddle er besti ábyrgdarmaðurin, sum teir kunnu fáa. Sum spælari var Hoddle visur, men kropsliga ov veikur, og hetta kemur eisini til sjónar í spælrunum, hann hevur á liðnum. Dreymurin hjá Allani er, at gamli Arsenal venjarin, George Graham, verður venjari eftir summarfrítíðina.

Moguleiki er fyri tí, tí Hoddle hevur ikki enn skrivað undir nýggjan sáttmála, og í summar er skotin, sum vandi Arsenal, leysur av reyða kortinum, hann fekk frá FA, sum metti framferðarháttin hjá honum óreglugligan í sambandi við at dansin John Jensen varð seldur til Arsenal. Í onkrum av bløðunum hevur verið nevnt, at Hoddle skal vera landsliðsvenjari eftir summarfrítíðina. Men nú fáa vit at siggja!

Dreymurin hjá yngra ættarliðnum er at hitta Ruud Gullit, aðrenn teir fara at fyrireika seg, men tað eydnaði ikki. Vit eru uttanfyri stadion meiri enn hálvanannan tíma fyri á-

settu leiktíðina, men spælarnir hjá heimaliðnum mottu longu á miðdegi. Einasti spælarnir, vit hitta, er danin Jacob Kjeldberg, sum er ættaður úr Silkeborg. Hann er sterkur miðverji og var fastur maður á danska landsliðnum til fyrri einum ári síðani. Tá meiddi hann seg illa og hevur verið skaddur síðani, men nú roknar hann við at byrja av nýggjum eftir summarsteðgin. „Landsliðið og EM kappingini slepti eg úr huganum fyrri einum ári síðani“, sigur fryntligi jydin, sum hevur nóg mikið at takast við, tí nógvir ungdomar vilja hava autografin hjá honum.

Og so vóru tað Aston Villa og Chelsea. Tað gekk sum so ofta hjá Chelsea. Teir komu skjótt á odda, misnýttu brotsspark, tá teir høvdu møguleikan at økja, og taptu, tí mistøkini vóru ov stór í verjuni. Gullit var einki at reypa av. Hann royndi at spila seg út fram móti dystarenda, tá hann gjordist liðformaður, men einki kom burtúr. Vit vóru kanska eina viku ov tíðliga á veg, tí seinasta leygardag vann Chelsea stórsigur á Leeds. Og Mark Hughes, sum spældi við Wales á Svargaskarði, skorði triggjar ferðir. Hann var leikbannaður móti Aston Villa.

Besti maður henda dagin var liðformaðurin hjá Aston Villa og írski landsliðnum, Andy Townsend. Hann er fyrrverandi Chelsea spælari, og Allan og vit eru samd í, at hann hevði verið kærkomin styrkur hjá heimaliðnum. Dwight Yorks, Tommy Johnson, Savo Milosevic og onkir aðrir vóru áhugaverdir, men heildarmetingin er, at talan

var um tvey lið, ið høvdu ilt við at dylja, at tey høvdu verið fyrri stórum vónbroti vikuna frammanundan. Men rómin millum teir 25 túsund áskoðararnar á Stamford Bridge var hóast alt frálíkur.

TRELÁHANDILS-MAÐURIN SUM GJØRDIST PRESTUR

Páskamorgun er lítill ferðing, tá vit seta nosina norður eftir at vitja føroysk vinfolk í Kettering eystanfyrri Northampton. Vit eru í so mikið góðari tíð, at vit rokka familjuguðstænastuna fyrrapartin. Prædikumaðurin ber páskaboðskapin livandi fram, og hann roynir eisini at fanga tey yngstu, og tá hann er liðugur ivast eingin í, at krossfestingin langa friggjadag hevði verið púra nyttuleys, um eingin uppreisn var páskamorgun.

Fleiri væl kendir menn innan bretska trúarlív búið í økinum í Mið- og Eysturonglandi, t.d. William Carey, skómakarinn, sum slóðaði fyrri sum trúboðari í India og John Bunyan, sum skrivaði Pilgrimsferðina, ið man vera ein hin best kenda kristliga bók, ið nakrantíð er skrivað. Byráðið í Bedford hevur sett minnisvarða av honum í miðbýnum. Vit vitjaðu kirkjuna, har John Newton var prestur. Hann er kendur fyrri at hava yrkt fleiri

Piccadilly Circus

